

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 755

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 427 din 21 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și a acestui act normativ în integralitatea sa, precum și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în special a celor ale art. 3 alin. (1) din această ordonanță de urgență	2–4
Decizia nr. 445 din 28 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) sintagma „sau nedeclararea unor informații” din Legea nr. 126/2014 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului	5–7
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
17. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă	8–11
18. — Ordonanță privind reglementarea unor măsuri în domeniul inspecției economico-financiare efectuate de Ministerul Finanțelor Publice și pentru completarea unor acte normative	12
666. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea „CONVERSMIN” — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 427**

din 21 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și a acestui act normativ în integralitatea sa, precum și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în special a celor ale art. 3 alin. (1) din această ordonanță de urgență

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 21.127/318/2016 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.567D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.583D/2017, având ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru. Excepția a fost ridicată de Eugenia David în Dosarul nr. 99/46/2017/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, personal, autoarea excepției de neconstituționalitate, Eugenia David. Pentru partea Ionuț Cosmin Gh. David răspunde avocatul Ioana Anca Mărgărit, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Filofteia N. David, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.567D/2017 și nr. 1.583D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public, avocatul prezent și autoarea excepției de neconstituționalitate, Eugenia David, sunt de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.583D/2017 la Dosarul nr. 1.567D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate prezente în Dosarul nr. 1.583D/2017, Eugenia David, care expune o serie de aspecte de fapt care au generat litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În acest context, aceasta își exprimă nemulțumirea față de cuantumul taxelor

judiciare de timbru și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

9. Avocatul prezent, Ioana Anca Mărgărit, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Arată totodată faptul că plata taxelor judiciare de timbru reprezintă o obligație constituțională, iar legiuitorul a prevăzut posibilitatea acordării de către instanțele de judecată a unor reduceri, eșalonări sau amânări, ceea ce nu s-a întâmplat însă în cazul de față, întrucât nu a fost formulată o cerere de acordare a acestor facilități, taxa judiciară de timbru stabilită în sarcina autoarei excepției nefiind una împovărătoare.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

11. Prin Încheierea din 23 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.127/318/2016 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cornelia Lupu cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect o contestație la executare, în contradictoriu cu intimata Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Administrația Finanțelor Publice Gorj.

12. Prin Încheierea din 12 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 99/46/2017/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugenia David cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect reexaminarea încheierii prin care a fost respinsă cererea de acordare a ajutorului public judiciar.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că, raportat la prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, „adresa instanței este abuzivă” prin faptul că se „impune solicitantului ajutorului public judiciar obligația de a da relații despre veniturile membrilor familiei”, respectiv „despre proprietățile altor persoane, care nu au legătură cu cauza și care nu pot fi obligate să furnizeze detalii despre averea lor”.

14. De asemenea, apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 „îngrădesc accesul la justiție al cetățenilor prin condiționarea achitării unor taxe exagerate de

timbru care, dacă nu sunt achitate, nu se mai trece la judecarea cererii și, implicit, a cauzei”. În acest sens arată că, în mod evident, art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 aduce atingere substanței dreptului de acces la justiție, prevăzut de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, ca formă a dreptului la un proces echitabil.

15. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, pronunțându-se numai cu privire la admisibilitatea acesteia.

16. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că cele două acte normative criticate nu limitează accesul la justiție al cetățenilor, sens în care instanța de contencios constituțional s-a pronunțat, de altfel, prin numeroase decizii.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.567D/2017, **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, învederează că „împrejurarea că instanța judecătorească ce urmează a se pronunța cu privire la acordarea ajutorului public judiciar poate solicita, suplimentar, orice lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente reprezintă o măsură firească în vederea eliminării oricărei suspiciuni cu privire la îndeplinirea cerințelor legale pentru acordarea ajutorului public judiciar, preîntâmpinând astfel eventualele abuzuri”, situație ce nu poate fi considerată însă o îngrădire a accesului liber la justiție ori a dreptului la un proces echitabil.

19. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.583D/2017, **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

20. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.567D/2017, **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt constituționale, sens în care face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin deciziile nr. 374 din 26 iunie 2014 și nr. 485 din 30 iunie 2016, prin care s-a statuat că legiuitorul a reglementat ajutorul public judiciar ca formă de asistență acordată de stat, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și garantării accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii.

21. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.583D/2017, **Avocatul Poporului** învederează faptul că actele normative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care și-a exprimat punctul de vedere, pe care îl menține și în prezenta cauză, și care a fost reținut, spre exemplu, în Decizia nr. 485 din 30 iunie 2016 și Decizia nr. 11 din 17 ianuarie 2017, în sensul constituționalității reglementării criticate.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile avocatului prezent și ale autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din dispozitivul încheierilor de sesizare, precum și din criticile formulate de autorii acesteia, îl constituie prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale acestui act normativ în integralitatea sa, ordonanța de urgență publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în special cele ale art. 3 alin. (1) din acest act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. Individual, articolele criticate din actele normative menționate au următorul conținut:

— Art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 prevede că „*Instanța poate solicita orice lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.*”;

— Art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevede că „*Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:*

a) *până la valoarea de 500 lei — 8%, dar nu mai puțin de 20 lei;*
b) *între 501 lei și 5.000 lei — 40 lei + 7% pentru ce depășește 500 lei;*

c) *între 5.001 lei și 25.000 lei — 355 lei + 5% pentru ce depășește 5.000 lei;*

d) *între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.355 lei + 3% pentru ce depășește 25.000 lei;*

e) *între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.105 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;*

f) *peste 250.000 lei — 6.105 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei.*”

25. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, în susținerea criticilor formulate, se susține încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și ale Rezoluției nr. (81)7 a Comitetului Miniștrilor către statele membre privind mijloacele de facilitare a accesului la justiție.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, referitor la susținerea potrivit căreia textul criticat impune solicitantului ajutorului public judiciar obligația de a da relații despre proprietățile altor persoane care nu au legătură cu cauza și care nu pot fi obligate să furnizeze detalii despre averea lor, Curtea observă că, prin Decizia nr. 400 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 8 septembrie 2017, paragraful 18, și Decizia nr. 187 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 16 mai 2017, paragraful 17, instanța de contencios constituțional a reținut că, „întrucât ajutorul public judiciar în materie civilă este acordat de către stat, este firesc ca acesta să stabilească anumite condiții, precum și o procedură de urmat pentru acordarea acestui ajutor”. Așadar, Curtea a constatat că furnizarea datelor și a documentelor prevăzute de actul normativ a fost impusă în scopul asigurării accesului unei sfere cât mai largi de persoane la ajutorul public

judiciar și a unei transparențe ridicate în acordarea acestui ajutor, precum și pentru o bună administrare a fondurilor ce au această destinație.

27. Curtea a precizat totodată că „soluția legislativă potrivit căreia instanța judecătorească poate solicita orice lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente este firească de vreme ce statul suportă cheltuielile ocazionate de acordarea ajutorului public judiciar sub formă de scutiri sau reduceri, iar legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, astfel cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție”.

28. De asemenea, pronunțându-se asupra prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 (exemplu fiind Decizia nr. 665 din 24 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 22 februarie 2018), precum și ale acestui act normativ în ansamblul său, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru (a se vedea în acest sens Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015), respectiv taxe de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011). Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

29. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat dacă accesul liber la justiție este un drept absolut și dacă poate forma obiectul unei restrângeri sau limitări și a statuat că „dreptul la un tribunal” nu este absolut, acest drept putând fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în *Cauza Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord*, paragraful 57). De asemenea, prin Hotărârea din 11 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Larco împotriva României*, paragraful 56, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că obligația de a plăti în fața instanțelor civile

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 21.127/318/2016 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă și de către Eugenia David în Dosarul nr. 99/46/2017/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și constată că prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale acestui act normativ în integralitatea sa, precum și prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în special cele ale art. 3 alin. (1) din această ordonanță de urgență, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă și Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

o taxă judiciară corespunzătoare cererilor formulate nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de acces la o instanță, care ar fi, în sine, incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea europeană a subliniat că, în dreptul român, cu privire la cererile evaluabile în bani, valoarea taxei judiciare de timbru este calculată sub forma unui procent din valoarea obiectului cauzei (a se vedea în acest sens Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, precitată).

30. Curtea a mai reținut că plata taxelor judiciare de timbru este o condiție legală pentru începerea proceselor civile, iar obligația la plata anticipată a acestor taxe este justificată. De altfel, contribuția justițiabilului poate fi recuperată la cererea acestuia, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, de la partea care pierde. Așadar, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Potrivit dispozițiilor art. 90 din Codul de procedură civilă, cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor pe care le presupune declanșarea și susținerea unui proces civil, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate beneficia de asistență judiciară, în condițiile legii speciale privind ajutorul public judiciar (Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 17 noiembrie 2014).

31. În același sens, Curtea Constituțională a reținut, exemplu fiind Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, a fost reglementată „acea formă de asistență acordată de stat care are ca scop asigurarea dreptului la un proces echitabil și garantarea accesului egal la actul de justiție, pentru realizarea unor drepturi sau interese legitime pe cale judiciară, inclusiv pentru executarea silită a hotărârilor judecătorești sau a altor titluri executorii» (art. 1), care se adresează oricărei persoane fizice, «în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale» (art. 4), și se concretizează în «scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, inclusiv a celor datorate în faza de executare silită» [art. 6 lit. d)]”.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 445

din 28 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) sintagma „sau nedeclararea unor informații” din Legea nr. 126/2014 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Legea nr. 126/2014 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului, excepție ridicată de Simona Dana Furnea, în Dosarul nr. 6.700/97/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 926D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 150 din 14 martie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 237 din 7 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.700/97/2014, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Legea nr. 126/2014**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta Simona Dana Furnea într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea recursului împotriva sentinței civile a Tribunalului Hunedoara, prin care s-a respins cererea autoarei excepției de scutire de la restituirea sumei reprezentând indemnizație prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, instanța reținând că „reclamanta nu a declarat faptul că are calitatea de cenzor — calitate în care primea indemnizație” și, astfel, nu beneficiază de scutirea de plată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că, din cauza modului defectuos de redactare a normei juridice cuprinse în art. III din Legea nr. 126/2014, respectiv a impreciziei și a imprevizibilității sintagmei „sau nedeclararea unor informații”, i-a fost refuzat dreptul legal la amnistiere (anularea debitelor puse în sarcina sa), drept prevăzut de art. II din Legea nr. 126/2014. Atâta vreme cât Legea nr. 126/2014 nu definește în niciun fel care sunt, în mod concret, acele informații avute în vedere de legiuitor la redactarea normei juridice criticate, se deschide calea unor veritabile abuzuri de drept din partea autorităților statului îndrituite să aplice această lege, în sensul nerecunoașterii beneficiului amnistiei, cu consecința vătămării grave a drepturilor și intereselor legitime ale particularilor aflați în situații juridice similare cu a sa. Se invocă în acest sens dispozițiile art. 36 referitoare la stilul actelor normative, ale art. 37 privind unitatea terminologică și ale art. 38 privind exprimarea conținutului normativ din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. De asemenea, se susține că principiul securității, care se desprinde din conținutul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, impune tuturor statelor semnatare să ia toate măsurile necesare în vederea respectării principiilor previzibilității și predictibilității normelor juridice naționale, iar o eventuală nerespectare a acestor principii poate fi sancționată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin obligarea statelor vinovate la plata de despăgubiri materiale și morale. Se mai susține că, odată ce, potrivit legii, s-au acordat indemnizații pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani pentru persoana îndreptățită, orice eventuală obligare la restituirea acestei indemnizații nu se poate face decât în condițiile legii, cu luarea în considerare și a interesului superior al copilului, dar și a respectării noțiunii de „*bun*” în sensul dreptului de proprietate al persoanei vizate de respectiva restituire, drept prevăzut și recunoscut ca atare, inclusiv de Protocolul adițional nr. 1 la Convenție.

6. Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală. Regulile care trebuie respectate și condițiile care trebuie îndeplinite pentru a primi în mod legal indemnizație pentru creșterea copilului/stimulent/

stimulent de inserție sunt reglementate în mod clar de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Prin urmare, orice persoană aflată în ipotezele descrise de aceste norme își poate contura conduita ce trebuie urmată pentru a beneficia de aceste drepturi legale. Astfel, este evident că o astfel de persoană ar trebui să se abțină de la orice acțiune sau inacțiune care împiedică stabilirea situației sale reale, de către autoritățile statului, îndrituite să aplice legea.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu sunt de natură să aducă atingere principiului constituțional care prevede că tinerii și copiii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor. Dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una din măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a se aduce atingere dreptului în sine. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. În plus, scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 a fost acela de a susține familia în vederea creșterii copilului, indemnizația nefiind un drept al copilului, ci al părintelui, suplinindu-se astfel veniturile pe care părintele nu le mai poate realiza din exercitarea unei profesii, pe durata concediului pentru creșterea copilului. Mai mult, potrivit art. 49 alin. (2) din Constituție, statul oferă protecția copiilor prin acordarea alocațiilor, acesta fiind un drept constituțional.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este precizat în actul de sesizare, îl constituie prevederile art. III alin. (1) din Legea nr. 126/2014. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autoarea acesteia critică doar sintagma „sau nedeclararea unor informații” din cuprinsul art. III alin. (1) din Legea nr. 126/2014 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 24 septembrie 2014, potrivit căroră: „*Debitele cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului/stimulent/stimulent de inserție acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea*

nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, constituite din culpa debitorului, materializată în folosirea cu intenție de către acesta a unor documente despre care cunoștea că au fost eliberate cu nerespectarea legii, declararea de către acesta a unor date neconforme realității sau nedeclararea unor informații nu fac obiectul scutirii la plată, conform prevederilor art. II.”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (5), potrivit căroră „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, și ale art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, din perspectiva unor critici identice cu cele aduse în prezenta cauză, prin Decizia nr. 150 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 18 mai 2017, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora.

15. Referitor la critica de neconstituționalitate privind imprecizia și imprevizibilitatea sintagmei „*nedeclararea unor informații*”, la paragraful 17 al deciziei sus-menționate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, a stabilit că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii. Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate instituie o cauză de neaplicare a amnistiei fiscale pentru debitele cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului/stimulent/stimulent de inserție, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 sau a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, constituite din culpa debitorului, materializată în folosirea cu intenție de către acesta a unor documente despre care cunoștea că au fost eliberate cu nerespectarea legii, declararea de către acesta a unor date neconforme realității sau nedeclararea unor informații. Or, este evident că sintagma „*nedeclararea unor informații*” se referă la acele informații care trebuiau declarate potrivit celor două acte normative menționate expres în textul de lege criticat, și anume: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizație pentru creșterea copilului. Astfel, art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 prevede documentele care trebuie depuse pentru acordarea drepturilor reprezentând indemnizație și stimulent, iar, potrivit art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, „*Cererile pentru acordarea drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, reprezentând indemnizație sau stimulent de inserție, și documentele din care rezultă îndeplinirea condițiilor legale de acordare a acestora se depun*

la primăria comunei, oraşului, municipiului, respectiv sectoarelor municipiului Bucureşti pe raza căreia solicitantul îşi are domiciliul sau reşedinţa.” Pentru neîndeplinirea obligaţiei de a declara informaţiile prevăzute de lege, debitele constituite din culpa persoanei care nu a declarat informaţiile respective nu pot face obiectul scutirii de plată. Aşadar, Curtea a constatat că textul este formulat cu o precizie suficientă care permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanţele speţei, consecinţele care pot rezulta dintr-un act determinat, astfel încât se respectă cerinţele privind calitatea legii.

16. Cu privire la pretinsa încălcare a principiului securităţii raporturilor juridice, Curtea a constatat, la paragraful 19 al Deciziei nr. 150 din 14 martie 2017, că, prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, a stabilit că, deşi nu este în mod expres consacrat de Constituţia României, principiul stabilităţii/securităţii raporturilor juridice se deduce atât din prevederile art. 1 alin. (3), potrivit cărora România este stat de drept, democratic şi social, cât şi din preambulul Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa. Referitor la acelaşi principiu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, „odată ce Statul adoptă o soluţie, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă rezonabile pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluţii (...)”. (Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunţată în Cauza *Păduraru împotriva României*, Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunţată în Cauza *Beian împotriva României*). Având în vedere aceste considerente, cât şi faptul că textul de lege criticat este formulat cu o precizie suficientă care permite persoanelor interesate să prevadă consecinţele care pot rezulta dintr-un act determinat, Curtea nu a reţinut încălcarea principiului securităţii raporturilor juridice.

17. Cât priveşte critica referitoare la faptul că textul de lege criticat nu cuprinde informaţiile concrete la care se referă sintagma „nedeclararea unor informaţii”, Curtea a reţinut că

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepţia de neconstituţionalitate ridicată de Simona Dana Furnea în Dosarul nr. 6.700/97/2014 al Curţii de Apel Alba Iulia — Secţia de contencios administrativ şi fiscal şi constată că dispoziţiile art. III alin. (1) sintagma „sau nedeclararea unor informaţii” din Legea nr. 126/2014 pentru modificarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul şi indemnizaţia lunară pentru creşterea copiilor, precum şi pentru stabilirea unor măsuri în vederea recuperării debitelor înregistrate cu titlu de indemnizaţie pentru creşterea copilului sunt constituţionale, în raport cu criticile formulate.

Definitivă şi general obligatorie.

Decizia se comunică Curţii de Apel Alba Iulia — Secţia de contencios administrativ şi fiscal şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunţată în şedinţa din data de 28 iunie 2018.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.2 și III.3 din Legea nr. 183/2018 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,
având în vedere:

— dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE;
— dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1.321/2007 și (CE) nr. 1.330/2007 ale Comisiei,
precum și dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.018 al Comisiei din 29 iunie 2015 de stabilire a unei liste de clasificare a evenimentelor de aviație civilă care trebuie raportate în mod obligatoriu în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile (CIAS), înființat potrivit alin. (1), se redenumeste Autoritatea de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, denumită în continuare AIAS, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, surse atrase, donații și sponsorizări, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor.”

2. La articolul 2, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) AIAS este autoritatea unică în domeniul investigațiilor și analizelor privind siguranța aviației civile la nivel național cu atribuții în organizarea, conducerea, coordonarea, controlul și efectuarea investigațiilor privind siguranța aviației civile, în conformitate cu Codul aerian al României, regulamentele europene, precum și cu alte acte normative aplicabile domeniului de activitate al AIAS, în scopul determinării faptelor, cauzelor și împrejurărilor care au dus la producerea evenimentelor de aviație civilă și emiterea de recomandări pentru siguranța aviației civile, în scopul prevenirii producerii evenimentelor de aviație civilă, atunci când:

a) evenimentele de aviație civilă se produc pe teritoriul și/sau în spațiul aerian al României;

b) este implicată o aeronavă înregistrată în România, iar statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul nu efectuează investigația privind siguranța aviației civile;

c) este implicată o aeronavă operată de un operator aerian român, iar statul pe teritoriul căruia s-a produs evenimentul sau statul de înregistrare a aeronavei nu efectuează investigația privind siguranța aviației civile.

(4) AIAS desfășoară investigații privind siguranța aviației civile independent de orice anchetă judiciară, disciplinară, administrativă sau de orice altă natură derulată de alte autorități și entități și nu are atribuții în stabilirea vinovăției sau a răspunderii juridice.”

3. La articolul 2, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5)—(7), cu următorul cuprins:

„(5) AIAS nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la nicio parte externă și are autoritate absolută în ceea ce privește realizarea investigațiilor privind siguranța aviației civile, conform art. 4 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE, personalului implicat în actul de investigație fiindu-i asigurată independența în fața oricărei autorități în legătură cu modalitatea de derulare a investigațiilor, relatarea de fapte, împrejurări sau informații din timpul investigațiilor, precum și cu măsurile luate în cursul acestora.

(6) AIAS este desemnată să efectueze în mod independent colectarea, evaluarea, prelucrarea, analizarea și stocarea informațiilor detaliate privind evenimentele de aviație civilă raportate prin sistemul național de raportare, obligatorie sau voluntară, a evenimentelor de aviație civilă sau de care ia act în urma analizelor proprii.

(7) AIAS este desemnată să desfășoare și alte activități pentru creșterea nivelului de siguranță a aviației civile, precum culegerea, prelucrarea, evaluarea, analiza și diseminarea informațiilor, în special în scopul prevenirii incidentelor grave sau accidentelor de aviație civilă, în măsura în care aceste activități nu aduc atingere independenței sale și nu implică asumarea de responsabilități în domeniul administrativ, al reglementărilor sau standardelor aplicabile domeniului său de activitate.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Fără a afecta activitatea organelor judiciare, în vederea efectuării investigației privind siguranța aviației civile,

investigatorul-șef are drepturile enumerate la lit. (a)—(g) ale art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

(2) Investigatorul-șef extinde drepturile enumerate la lit. (a)—(g) ale art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010 la experții și consultanții săi, precum și la reprezentanții acreditați și la experții și consultanții acestora, prin împuternicirea și/sau delegarea de către investigatorul-șef a atribuțiilor respective, în măsura necesară pentru ca aceștia să poată participa efectiv la investigația privind siguranța aviației civile, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 996/2010. Respectivele drepturi nu aduc atingere drepturilor investigatorilor și experților desemnați de autoritatea responsabilă de ancheta judiciară.

(3) Până la sosirea investigatorilor în domeniul siguranței aviației civile se interzice oricărei persoane modificarea situației de la locul accidentului, prelevarea de probe din acesta, mișcarea, mutarea sau îndepărtarea aeronavei, a conținutului sau resturilor acesteia ori prelevarea de probe din aeronavă, conținutul sau resturile acesteia, cu excepția cazurilor în care o astfel de acțiune ar fi necesară din motive de siguranță sau pentru a acorda ajutor persoanelor rănite sau cu permisiunea explicită a autorităților care au controlul asupra locului accidentului și, atunci când este posibil, în urma consultării autorității responsabile de investigația privind siguranța aviației civile, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

(4) Orice persoană implicată ia toate măsurile necesare în vederea conservării documentelor, materialelor sau înregistrărilor legate de eveniment, în special pentru a preveni ștergerea înregistrărilor conversațiilor și alarmelor după zbor, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

(5) Aeronava civilă care a fost implicată într-un accident sau incident grav de aviație care face obiectul unei investigații privind siguranța în aviația civilă rămâne la dispoziția AIAS, care va lua toate măsurile rezonabile pentru protejarea tuturor probelor și pentru păstrarea în custodie sigură a aeronavei, conținutului și resturilor acesteia atât timp cât ar putea fi necesar pentru investigația privind siguranța aviației civile, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

(6) Returnarea către deținătorul de drept a conținutului și resturilor unei aeronave implicate într-un accident sau incident grav de aviație care face obiectul unei investigații privind siguranța în aviația civilă se face imediat ce acestea nu mai sunt necesare pentru investigație, cu respectarea legislației în vigoare.

(7) În vederea respectării art. 14 din Regulamentul (UE) nr. 996/2010, informațiile sensibile privind siguranța aviației civile, așa cum sunt definite și protejate în regulamentele europene și reglementările naționale aplicabile, nu pot fi folosite în alte scopuri decât cele legate de o investigație privind siguranța sau în alte scopuri care vizează îmbunătățirea siguranței aviației, cu excepția cazului în care justiția sau altă autoritate competentă decide că beneficiile divulgării informațiilor în orice alte scopuri permise de lege sunt mai mari decât impactul negativ la nivel național și internațional pe care o astfel de acțiune l-ar avea asupra respectivei investigații privind siguranța sau asupra uneia viitoare.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Se desemnează AIAS ca autoritate unică în domeniul investigațiilor și analizelor privind siguranța aviației civile la nivel național, pentru reprezentarea Ministerului

Transporturilor în relația cu organismele interne și internaționale similare și conexe pentru domeniul său de activitate.”

6. La articolul 6, alineatele (1)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente, inclusiv a cheltuielilor aferente investigațiilor privind siguranța aviației civile, precum și a cheltuielilor de capital ale AIAS se asigură integral din venituri proprii, surse atrase, donații și sponsorizări.

(2) În cazul catastrofelor aeriene, Guvernul alocă AIAS sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin bugetul Ministerului Transporturilor, pentru investigații privind siguranța, inclusiv pentru recuperarea epavelor în cazul evenimentelor de aviație civilă.

(3) Veniturile proprii AIAS se constituie din transferul sumei de 0,275 euro/pasager îmbarcat pe aeroporturile din România din tariful pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor, din surse atrase, inclusiv în baza unor tarife aferente serviciilor prestate persoanelor fizice și juridice, române sau străine, precum și din donații și sponsorizări.

(4) Tariful pentru supravegherea menținerii obiectivelor necesare siguranței pasagerilor prevăzut la alin. (3) se colectează de către administratorii aeroporturilor și se virează către AIAS în conformitate cu prevederile alin. (3).”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) AIAS are următoarele atribuții principale:

a) organizează, conduce, coordonează și execută activitatea de investigație privind siguranța aviației civile potrivit prevederilor legale în vigoare și recomandă măsurile necesare pentru prevenirea producerii unor evenimente similare;

b) elaborează și propune Ministerului Transporturilor proiecte de acte normative și reglementări în domeniul investigațiilor privind siguranța aviației civile, precum și în domeniul raportării evenimentelor de aviație civilă, în conformitate cu anexa nr. 13 la Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, cu Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE, precum și cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 94/56/CE, cu modificările și completările ulterioare, și alte norme europene aplicabile;

c) numește investigatorul-șef, membrii comisiei de investigație privind siguranța și/sau reprezentantul acreditat, după caz;

d) informează statele implicate, în conformitate cu prevederile anexei nr. 13 la Convenția privind aviația civilă internațională, asupra oricărui accident și incident grav produs pe teritoriul și/sau spațiul aerian al României, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, solicitând participarea, după caz, a reprezentanților acestora la investigațiile privind siguranța, în conformitate cu reglementările interne și internaționale;

e) cooperează cu alte organisme și instituții similare pentru efectuarea de analize, expertize tehnice, teste și altele asemenea, în scopul determinării cauzelor producerii accidentelor sau incidentelor grave din aviația civilă;

f) întocmește rapoarte preliminare și finale asupra rezultatelor investigației privind siguranța accidentelor și incidentelor grave de aviație civilă și le transmite părților

implicate, celor cu responsabilități pe linia siguranței aeriene și celor interesați;

g) emite recomandări privind siguranța aviației civile, în scopul prevenirii producerii evenimentelor de aviație civilă similare și urmărește modul de implementare a acestora;

h) face public raportul final al investigației privind siguranța aviației civile, în conformitate cu regulamentele și procedurile aplicabile la nivel european și național;

i) comunică Organizației Aviației Civile Internaționale, Conferinței Europene a Aviației Civile, Agenției Europene pentru Siguranța Aeriană și statelor contractante datele și informațiile referitoare la investigațiile privind siguranța aviației civile, conform obligațiilor precizate de standardele internaționale recunoscute și asumate de România;

j) colectează, evaluează, prelucrează, analizează, stochează și diseminează informațiile privind evenimentele de aviație civilă raportate;

k) administrează baza de date națională în care sunt stocate informațiile primite în urma raportărilor obligatorii și a raportărilor voluntare transmise către AIAS;

l) asigură transferul către Fișierul european centralizat — European Central Repository și diseminarea către părțile interesate enumerate în anexa nr. 2 a Regulamentului (UE) nr. 376/2014 a informațiilor de siguranță stocate în baza de date națională;

m) asigură protecția, confidențialitatea și utilizarea adecvată a informațiilor primite cu privire la evenimentele de aviație civilă raportate;

n) elaborează studii, rapoarte și analize privind siguranța aviației civile și difuzează semestrial buletine informative privind evenimentele de aviație civilă;

o) constată abaterile și aplică sancțiunile corespunzătoare în situația încălcării reglementărilor aplicabile în domeniul investigațiilor privind siguranța aviației civile și raportărilor de aviație civilă, potrivit prevederilor legale;

p) prestează către terți diverse servicii în legătură cu obiectul de activitate al instituției pe bază de contracte sau tarife aprobate de către consiliul de conducere;

q) organizează cursuri de pregătire specifice domeniului său de activitate, conferințe, grupuri de lucru, întâlniri periodice și altele asemenea, în legătură cu activitățile desfășurate de AIAS, prezentarea nivelului siguranței aviației civile din România, importanța raportărilor obligatorii și a raportărilor voluntare, specificul activităților de comunicare în cazul producerii accidentelor și incidentelor grave de aviație civilă, precum și cu privire la alte subiecte din domeniul de activitate al AIAS;

r) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

(2) Orice accident sau incident grav de aviație civilă produs în spațiul aerian național sau pe teritoriul României face obiectul unei investigații privind siguranța aviației civile de către AIAS.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), pentru accidentele și incidentele grave în care au fost implicate parașute, aeronave ultralușoare nemotorizate sau aeronave fără pilot la bord cu masa maximă la decolare mai mică de 150 kg, în urma cărora nu a rezultat decesul unei sau mai multor persoane, AIAS poate decide să nu efectueze investigația privind siguranța aviației.

(4) AIAS poate decide să investigheze și alte evenimente de aviație civilă decât cele menționate la alin. (2), în situația în care consideră că investigația privind siguranța aviației civile ar fi utilă pentru prevenirea producerii unor evenimente având cauze similare

sau când se așteaptă ca, în urma acestor investigații, să tragă învățăminte în materie de siguranță a aviației civile, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010, prin concluziile rezultate din rapoartele de investigație, precum și prin emiterea de recomandări privind siguranța aviației civile.

(5) Amploarea investigațiilor pentru siguranța aviației civile pentru evenimentele de aviație civilă prevăzute la alin. (2) și (3), procedura care trebuie urmată pentru efectuarea acestora, precum și formatul raportului final sunt stabilite de către AIAS.

(6) AIAS poate să delege unei autorități responsabile de investigațiile privind siguranța aviației civile din alt stat, de comun acord cu aceasta, sarcina de a efectua o investigație a unui eveniment de aviație civilă și facilitează procesul de investigare realizat de respectiva autoritate.

(7) AIAS poate accepta delegarea din partea unei autorități responsabile de investigațiile privind siguranța aviației din alt stat, de comun acord cu aceasta, pentru efectuarea investigației unui eveniment de aviație civilă.”

8. La articolul 11, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Atribuțiile membrilor consiliului de conducere și ale directorului general se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al AIAS.

(5) Consiliul de conducere îndeplinește, în conformitate cu legislația în vigoare, următoarele atribuții principale:

a) aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare;

b) aprobă regulamentul intern al AIAS;

c) propune spre aprobare Ministerului Transporturilor structura organizatorică a AIAS, precum și modificările la aceasta;

d) aprobă statul de funcții;

e) aprobă strategia de dezvoltare și de modernizare a AIAS;

f) numește și revocă personalul cu funcții de conducere, la propunerea directorului general al AIAS;

g) aprobă colaborarea cu specialiști din țară și din străinătate și stabilește condițiile de încheiere a contractului cu aceștia;

h) avizează bugetul de venituri și cheltuieli, în vederea supunerii spre aprobare, potrivit legii;

i) avizează programele de investiții, stabilește sursele proprii de finanțare, precum și constituirea de alte sume pentru finanțarea investițiilor și prezintă spre aprobare Ministerului Transporturilor investițiile ce urmează a se realiza de către AIAS;

j) aprobă modalitățile de finanțare a dotării cu echipamente, pe care le poate derula în condițiile legii;

k) aprobă situațiile financiare periodice ale AIAS privind activitatea desfășurată și stabilește măsuri pentru continuarea activității în condiții de echilibrare a bugetului;

l) analizează periodic derularea exercițiului bugetar și eficiența cheltuielilor;

m) aprobă închirierea de clădiri, spații, terenuri și de alte bunuri aflate în proprietatea AIAS;

n) aprobă scoaterea din funcțiune și valorificarea, în condițiile legii, a bunurilor din patrimoniul AIAS;

o) aprobă participarea AIAS ca partener în cadrul unor proiecte internaționale, în cooperare cu instituții similare din alte țări, în special din Uniunea Europeană, ca parte a programului de integrare europeană;

p) aprobă propunerile de premiere anuale și trimestriale pentru persoanele din conducerea AIAS;

q) avizează raportul anual de activitate, întocmit de conducerea executivă a AIAS, care se supune spre aprobare Ministerului Transporturilor.

(6) Directorul general al AIAS îndeplinește, în conformitate cu legislația în vigoare, următoarele atribuții principale:

a) conduce activitatea AIAS, având calitatea de ordonator terțiar de credite în condițiile prevăzute de lege;

b) organizează, coordonează și îndrumă activitatea AIAS, exercitând toate prerogativele stabilite de lege;

c) avizează strategia activității de investigație privind siguranța aviației civile, precum și toate procedurile, instrucțiunile și ghidurile specifice activității AIAS;

d) emite decizii de investigație pentru realizarea activităților de investigație privind siguranța aviației civile;

e) aprobă componența și repartizarea echipelor de inspecții AIAS care realizează investigații privind siguranța aviației civile;

f) coordonează elaborarea proiectelor și programelor internaționale în domeniul AIAS;

g) aprobă planul anual de audit intern;

h) angajează și concediază personalul AIAS, potrivit prevederilor legale în materie;

i) aprobă promovarea și sancționarea personalului AIAS, cu respectarea prevederilor legale;

j) propune spre aprobare consiliului de conducere numirea și revocarea personalului de conducere din cadrul AIAS;

k) coordonează activitatea de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului AIAS la sfârșitul fiecărui an de activitate;

l) aprobă și coordonează implementarea planului anual de formare profesională și perfecționare a personalului propriu;

m) aprobă deplasarea în țară și în străinătate a personalului AIAS pentru participare la sesiuni, seminare, conferințe, școlarizare, expoziții din domeniul specific de activitate, precum și pentru organizarea și susținerea de cursuri;

n) elaborează propuneri de îmbunătățire a cadrului legislativ din domeniul AIAS și le înaintează Ministerului Transporturilor pentru promovare, precum și altor autorități ale administrației publice centrale spre informare;

o) reprezintă AIAS în raporturile cu autoritățile administrației publice, cu alte persoane juridice și fizice publice sau private, cu organisme internaționale în domeniu, pe baza și în limitele împuternicirilor date de consiliul de conducere și ale celor conferite de legislația în vigoare;

p) reprezintă AIAS în relațiile cu mass-media și cu societatea civilă;

q) reprezintă AIAS în relațiile cu terții și semnează actele ce îl angajează față de aceștia;

r) exercită orice atribuții care îi revin din regulamentul de organizare și funcționare, din hotărârile consiliului de conducere, precum și din prevederile legale.”

9. În tot cuprinsul ordonanței, expresiile „Centrul de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile” și „investigație tehnică” se înlocuiesc cu expresiile „Autoritatea de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile”, respectiv „investigație privind siguranța aviației civile”, iar abrevierea „CIAS” se înlocuiește cu abrevierea „AIAS”.

Art. II. — În tot cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică definițiile enunțate la art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

Art. III. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, prin hotărâre a Guvernului se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ordonanța Guvernului nr. 51/1999 privind investigația tehnică a accidentelor și incidentelor din aviația civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 794/2001, se abrogă.

Art. V. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 55/2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VI. — În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 21 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, la litera D „Unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor”, numărul curent 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.	Autoritatea de Investigații și Analiză pentru Siguranța Aviației Civile — AIAS	Venituri proprii, surse atrase, donații și sponsorizări	București	49”
-----	--	---	-----------	-----

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Lucian Șova
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea unor măsuri în domeniul inspecției economico-financiare efectuate de Ministerul Finanțelor Publice și pentru completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.6 din Legea nr. 183/2018 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — După articolul 11 din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — Controlul modului de respectare a utilizării mijloacelor financiare și a bunurilor materiale primite de beneficiarii sponsorizărilor și mecenatelor, în scopul pentru care au fost transferate prin actele prevăzute la art. 1, se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, așa cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.”

Art. II. — Controlul modului de respectare a utilizării fondurilor primite de beneficiarii sumelor redirecționate în baza titlului IV din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în scopul pentru care au fost înființați sau funcționează, se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, așa cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.

Art. III. — După articolul 48 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 48¹, cu următorul cuprins:

„Art. 48¹. — Controlul privind fundamentarea, acordarea și justificarea sumelor primite de la bugetul general consolidat al statului în condițiile prezentei ordonanțe se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice prin aparatul de inspecție economico-financiară, așa cum este definit la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.”

Art. IV. — În cazurile reglementate la art. 11¹ din Legea nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, la art. 48¹ din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. II din prezenta ordonanță, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 8—25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2011 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/2012, cu modificările ulterioare, și Normele metodologice privind înființarea, organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 101/2012.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 august 2018.

Nr. 18.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2018 pentru Societatea „CONVERSMIN” — S.A.
București, aflată sub autoritatea
Ministerului Economiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea „CONVERSMIN” — S.A. București, aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Elena Solomonesc,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 august 2018.

Nr. 666.

MINISTERUL ECONOMIEI
Societatea „CONVERSMIN” — S.A.
București, str. Mendeleev nr. 36—38, et. 2, camera 34, sectorul 1
RO 14923006

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	42.831
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	42.781
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare - program anual de închidere și ecologizare miniera	3	42.016
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	50
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	44.996
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	44.996
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	1.328
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	50
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	4.892
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	4.191
		C1 ch. cu salariile	13	3.846
		C2 bonusuri	14	345
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	600
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	101
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	38.726
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-2.165
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	85
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	85
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	65
	2	Nr.mediu de salariați total	49	65
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	5.174
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	4.213
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	658
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	12
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	1.051
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

